

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 30Ek/988/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120324410
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120324410.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Slovak Telekom, a.s., Bajkalská 28, 817 62 Bratislava-Ružinov, IČO: 35 763 469, zast.: JUDr. Peter Škerlík, J. Ťatliaka 2051/8, 026 01 Dolný Kubín, IČO:50 099 655, proti povinnému: Ing. Belo Klimo, nar. 12.11.1934, Račianska 1515/51, 831 02 Bratislava-Nové Mesto, o vymoženie 1343,50 EUR a trov exekučného konania, vedenej pred súdnym exekútorom: JUDr. Branislav Pliško so sídlom exekútorského úradu Letná 5, 83103 Bratislava, pod sp. zn. 133EX 191/20, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie o sťažnosti povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 30Ek/988/2020 zo dňa 10.05.2021, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

1/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 10.05.2021 uznesenie, ktorým návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol (výrok I.) a nepriznal mu nárok na náhradu trov konania (výrok II.). V odôvodnení uviedol, že povinný sa domáhal zastavenia exekúcie z dôvodu, že podľa osobitného predpisu sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu - rozhodnutia Okresného súdu Zvolen, č.k. 13C 175/2016-132 zo dňa 22.03.2018, neprípustné. V konaní 13C 175/2016 a odvolacom konaní pred Krajským súdom v Banskej Bystrici 14Co 68/2018 mu súdy spôsobili škodu vo výške 1810 EUR pre žiadaný úplatok mandanta žalovaného. Uznesením, č.k. 13C 175/2016-267 sudca priznal trovy mandantovi žalovaného vo výške 1343,50 EUR, ktorý povinný považoval za úplatok z hľadiska nedôvodných obranných prostriedkov mandanta žalovaného a zároveň ním povinnému bola spôsobená ďalšia škoda vo výške 1343,50 EUR. Na základe rozhodnutí, č.k. 13C/175/2016-190, resp. 14Co/171/2019-233, bol vykonaný zápis vecného bremena katastrálnym úradom v Detve pod. zn. Z-166/2016 zo dňa 24.marca 2019 pre samostatnú stavbu na pozemku LV č. 1878 v katastri obce Stožok. Súdy zvýhodnili žalovaného (oprávneného v tomto konaní) od povinnosti primeranej náhrady za vecné bremeno na pozemku žalobcu, keď ho nepovažovali za pasívne legitimovaného. Oprávnený považoval návrh povinného za nedôvodný, bez konkrétnych zákonných dôvodov, či už podľa § 61n ods. 1 alebo podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

2/ Aplikujúc ustanovenia § 61k ods. 1, ods. 2, ods. 5 a § 61l ods. 1-3 Exekučného poriadku vyšší súdny úradník posúdil návrh povinného ako nedôvodný. Z návrhu na vykonanie exekúcie, exekučného titulu a priložených príloh mal za preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosti uvedené vo výroku exekučného titulu nespĺnil. Z výroku uznesenia Okresného súdu Zvolen, č.k. 13C/175/2016-267 vyplýva: „ žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy konania v sume 1.343,50 EUR, na účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. Petra Škerlíka, advokáta, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia“. Exekučným titulom nie je rozhodnutie, ktoré vydal orgán cudzieho štátu, nejedná sa teda o dôvod na zastavenie exekúcie súdom podľa § 61k ods. 1. písm. c), pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, tak ako to uviedol povinný v návrhu na zastavenie exekúcie.

Tvrdenia povinného o nedôvodnosti a nestrannosti súdov ako aj námietky k pasívnej legitimácii žalovaného sa dotýkajú pôvodných konaní pod sp. zn. 13C 171/2019-190, resp. 14Co /171/2019-233, v ktorých sa povinný ako žalobca neúspešne domáhal náhrady škody za zriadenie vecného bremena, pričom tieto nie sú predmetom tohto exekučného konania. Z odôvodnenia uznesenia Okresného súdu Zvolen, č. k. 13C/175/2016-267, ktoré je exekučným titulom v tomto konaní, je zrozumiteľne vyčíslená výška náhrady trov právneho zastúpenia oprávneného. Ďalej konštatoval, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia (vrátane postupu orgánu) vydaného v základnom konaní (tzv. materiálna vykonateľnosť). Obsahom rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To znamená, že vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu (NS ČR 20 Cdo 1940/2008). Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Každý, voči komu bolo vydané riadne, právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, je povinný ho rešpektovať a v súlade s výrokom v ňom obsiahnutom sa tak správať, pod hrozbou exekúcie tak, ako o tom bol, v exekučnom titule, poučený i samotný povinný. Pokiaľ povinnosť uloženú exekučným titulom povinný dobrovoľne nesplnil, má oprávnený právo, v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, toto plnenie vynútiť prostredníctvom súdneho exekútora, a to podaním návrhu na vykonanie exekúcie. Povinný okrem argumentov, že exekúcia je vedená v rozpore so zákonom, kde povinný namietal postup súdu, jeho nestrannosť a korupčné zvýhodňovanie žalovaného v základnom konaní, neuviedol v návrhu na zastavenie exekúcie žiadne iné skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod na zastavenie exekúcie podľa osobitného predpisu. Na základe uvedených skutočností považoval vyšší súdny úradník podaný návrh na zastavenie exekúcie za nedôvodný, preto ho podľa § 61I ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol.

3/ Proti uzneseniu podal povinný sťažnosť, v ktorej zopakoval svoje tvrdenia uvedené už v návrhu na zastavenie exekúcie. Úvodom popísal skutočnosti, ktoré nastali pred vznikom exekučného titulu, teda že oprávnení zriadili vecné bremeno na pozemkoch povinného LV č. 1878 bez dohody s ním rozsudkom Okresného súdu Zvolen, č.k. 9C 170/2016-260, resp. 16Co 177/2019-334 a na kataster v Detve postúpili návrh na záznam vecného bremena zo dňa 26.01.2016. Po oznámení o zápise v katastri povinný podal žalobu Okresnému súdu Zvolen na priznanie jednorazovej odmeny za záber pozemku. Obranné prostriedky oprávnených voči žalobe považoval za nenáležité a rozhodnutia súdov 13C 175/2016-190, resp. 14Co 171/2019-233 a č.k. 9C 170/2016-260 o zamietnutí žalôb povinného za nedôvodné, pričom priznaním trov právneho zastúpenia mandantom oprávnených vyslovil podozrenie na úplatok. Citoval i z rozsudku Najvyššieho súdu SR, sp. zn.3Cdo 192/2004 podľa ktorého na to, aby bol účastník sporu pasívne legitimovaný netreba, aby mal hmotnoprávny vzťah k veci, stačí ak na neho bola podaná žaloba, má pasívnu legitimáciu. Sťažnosť ďalej odôvodňoval tým, že vyššie uvedené obranné prostriedky oprávnených pre záber pozemkov v trvalom užívaní povinného bez dohody a primeranej náhrady považoval za korupčnosť obsiahnutú v rozhodnutiach, č.k. 13C175/2016-190, resp. 14Co 171/2019-233 a pre zastavenie exekúcie je podľa neho potrebná súčinnosť tretích osôb (finančná polícia NAKA, resp. NKÚ). Výsledky súčinnosti kontrol tretích osôb majú predstavovať dôvod zastavenia exekúcií. Ak exekučný súd povolil vykonanie exekúcie bez dôkazov z kontroly tretích osôb z rozhodnutí nižších súdov, boli porušené právom chránené záujmy fyzických osôb a je podozrenie z korupčnej činnosti v tvrdeniach oprávnených a ďalšie podozrenie z nadržovania súdmi. Z uvedených dôvodov, smerujúcich aj proti vyššie uvedeným rozhodnutiam nižších súdov, založených nenáležitými obrannými prostriedkami oprávnených pre exekúciu, nemôžu byť podkladom pre exekúciu, pretože práve iný dôvod (korupčný obsah rozhodnutí) je brániacim dôvodom výkonu exekúcií, a v konečnom dôsledku zastavenia zrážok z dôchodku povinného.

4/ Oprávnený žiadal sťažnosť povinného zamietnuť, nakoľko ju považoval za nedôvodnú. Povinný invektívnym spôsobom naznačil, že si myslí, že vydaním exekučného titulu, resp. predchádzajúcou činnosťou súdov došlo k protiprávnej, až korupčnej činnosti, a tieto jeho tvrdenia majú byť dôvodom zastavenia exekúcie. Avšak čo konkrétne by tomu malo naznačovať neuviedol. Exekučným titulom je uznesenie Okresného súdu Zvolen, č.k. 13C/175/2016-267 z 09.12.2019 (v spojení s uznesením sp. zn.: 13C/175/2016-285 z 26.03.2020, ktorým rozhodol o sťažnosti povinného odôvodňovanej obdobným obviňujúcim spôsobom), ktorým súd jednoznačne a nespochybniteľne stanovil sumu, ktorú z titulu náhrady trov právneho zastúpenia v prvotnom konaní je povinný nahradiť oprávnenému. Súd súladnosť právoplatného a vykonateľného exekučného titulu so zákonom a tiež či sú splnené formálne aj materiálne

predpoklady pre vedenie exekúcie, vykonáva ešte pred vydaním poverenia súdnu exekútorovi. Ničím nepodložené „podozrenia“ povinného z trestnej činnosti súdov v sťažnosti nie sú dôvodmi ani na skúmanie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, pričom obdobnou argumentáciou sa povinný pokúsil neúspešne zmeniť exekučný titul, proti ktorému podal sťažnosť. Okrem súdu predmetnú sťažnosť adresoval povinný aj vtedajšiemu ministrovi financií SR Ing. Kamenickému a ministrovi spravodlivosti SR JUDr. Gálovi, rovnako podal podanie zo dňa 29.05.2020 aj na Generálnu prokuratúru SR, ktoré možno z hľadiska jeho obsahu považovať za trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania trestného činu prijímania úplatku podľa § 329 Trestného zákona, ktoré už priložil už k vyjadreniu k návrhu na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie je procesným prostriedkom len na zastavenie neoprávnené vykonávanej exekúcie a nie opravným prostriedkom proti exekučnému titulu. Zákonnosť exekučného titulu preskúmal v konaní o sťažnosti už Okresný súd Zvolen a exekučný súd. Podnet na trestné stíhanie skúmala Generálna prokuratúra SR, čo len dokazuje, že exekučný titul, na základe ktorého sa vedie exekúcia, bol vydaný v súlade s právnym poriadkom SR a nie je ani neprípustným ako sa domnieva účelovo povinný. Dôvody, ktoré povinný v sťažnosti uvádza nielen, že nie sú právne relevantnými dôvodmi na zastavenie exekúcie, ale možno ich skôr považovať za viac ako poľutovania hodné omyly alebo nešťastné osobné pocity povinného, ktoré postrádajú aj elementárnu logiku. Sú len snahou povinného oddialiť vykonanie právoplatného rozhodnutia súdu o náhrade trov konania, ktoré vznikli tým, že povinný, ako žalobca, bol v prvotnom konaní neúspešný. Navyiac, sústreďujú sa len na spochybnenie zákonnosti exekučného titulu. Ako predchádzajúce podania povinného, aj sťažnosť možno hodnotiť aj ako konanie, ktoré minimálne hraničí so spáchaním trestného činu krivého obvinenia podľa § 345 TZ.

5/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia CSP, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7/ Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8/ Podľa § 242 CSP sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

9/ Podľa § 243 CSP v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

10/ Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11/ Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a/ po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b/ exekučný titul bol zrušený, c/ je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d/ sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, zákonný sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a konštatoval, že bola podaná včas, avšak nie je dôvodná. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

13/ Exekučným titulom v prejednávanej veci je uznesenie vydané Okresným súdom Zvolen, č. k. 13C/175/2016-267 zo dňa 09.12.2019, ktorým bola povinnému uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému (v postavení žalovaného v základnom konaní) trovy konania v sume 1 343,50 Eur. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 05.05.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen, č.k. 13C/175/2016-285 zo dňa 26.06.2020

14/ Ako nedôvodnú treba sťažnosť povinného vidieť v dvoch rovinách. Po prvé, neobsahovala podstatné náležitosti, pričom je nevyhnutné podotknúť, že ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa v súvislosti so sťažnosťou nepoužívajú (§ 246 CSP), pretože povinný v sťažnosti neuviedol v čom považuje napadnuté rozhodnutie za nesprávne, ani čoho sa ňou domáha (ako žiada o sťažnosti rozhodnúť). Druhú rovinu nedôvodnosti sťažnosti možno vidieť v skutočnosti, že povinným uvádzané tvrdenia o nesprávnosti posúdenia pasívnej legitímácie žalovaného mohol uplatňovať na svoju obranu len v základnom konaní, v ktorom bol vydaný exekučný titul. Ako už vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení správne uviedol, exekučný súd je obsahom rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom, viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že všetky vytýkané nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „nepripustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 20 Cdo 1940/2008). Pokiaľ by sa exekučný súd vyjadroval k správnosti, či nesprávosti posúdenia otázky pasívnej vecnej legitímácie žalovaného súdmi v základnom konaní, prekročil by svoju právomoc, pretože by tým preskúmaval vecnú správnosť exekučného titulu (čím by si prisvojil postavenie oprávneného orgánu). Uvedené vyplýva i z cieľa exekučného konania, ktorým nie je opätovné riešenie sporov, ale nútený výkon exekučným titulom uloženej povinnosti (v tomto prípade peňažného plnenia). Možno dodať, že podmienkou vykonania exekúcie nie je ani prešetrovanie exekučného titulu tretími osobami tak ako to navrhoval povinný v sťažnosti. Tvrdenia povinného o údajnej korupčnosti v základnom konaní sú len ničím nepodloženými dohadmi povinného, nemôžu mať preto za následok zastavenie exekúcie. Súd nezabezpečuje dôkazné prostriedky za povinného. Povinnému bola exekučným titulom uložená povinnosť zaplatiť trovy konania (ako nárok vyplývajúci z procesného práva), a to na základe výsledku základného konania o zaplatenie 1810,- Eur, t.j. jeho neúspechu (keďže Okresný súd Zvolen rozsudkom č.k. 13C/175/2016-190 zo dňa 11.04.2019 konanie v časti zastavil a žalobu zamietol v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 14Co/171/2019-233 z 15.10.2019). Povinný voči rozhodnutiu Okresného súdu Zvolen, č.k. 13C/175/2016-267 zo dňa 09.12.2019, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v sume 1 343,50 Eur podal sťažnosť, o ktorej príslušný sudca rozhodol uznesením č.k. 13C/175/2016-285 zo dňa 26.03.2020 tak, že ju ako nedôvodnú zamietol. Následne (po nadobudnutí právoplatnosti a vykonateľnosti) sa také rozhodnutie stalo riadnym exekučným titulom v zmysle ustanovenia § 45 ods. 1 Exekučného poriadku.

15/ Na základe uvedených skutočností a právnych dôvodov, keď sťažnosť povinného neobsahovala podstatné náležitosti a už z tohto dôvodu ju bolo potrebné zamietnuť, povinný súdu netvrdil a nepreukázal žiadne skutočnosti, pre ktoré by mala byť exekúcia zastavená, ju sudca ako nedôvodnú podľa ustanovenia § 250 ods. 1 CSP zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).